

Nehézségek, hibák, tennivalók a téglagyárban

Realizálni kell az adottságokat!
A népi ellenőrzés vizsgálatának tanulságai

Téglát, sok téglát, s nem akármilyet, hanem minőségileg megfelelő! — ezek a lakosság, a magánérből építők, és természetesen az építőipar kívánságai. Ezeknek a kívánságoknak a megvalósulását, a téglá- és általában az építőanyagipar nehézségeit, hibáit vizsgálták a közelmúltban a Csongrád megyei népi ellenőrök.

Nyitott lehetőségek

Csongrád megyében kiváló természeti, talajtani adottságok vannak a téglagyártás számára. Ezek azonban nincsenek kellően kihasználva: nemcsak hogy a megyenátárokon túlra nem jut az itteni gyárakból, de „import-ra” is szorul a megye. 1966-ban például 25 millió darab téglát kellett volna máshonnan ide szállítani, hogy a helyi téglatermelés és a szükséglet közti szakadék megszűnjön. Ez azonban csak mintegy felelősségben sikerült.

Az ellentmondás oka elsősorban az, hogy az EVM Csongrád—Bács megyei Téglaiipari Vállalat üzemében nem elég gyors ütemű a fejlődés. A vállalatnál nem elégséges a kapacitás, és általában munkaerő-hiánnyal küzdenek. A téglagyárak nem tudták megőrizni a termelés időveljellegű tervezését, nem tudták megfelelő színvonalú törzsgárdát kialakítani.

1955 óta a megyében öt téglagyár munkáját szüntették meg. Az igényeknek a többi üzem nem tudott eleget tenni: hiszen a kereslet, mint világszerte, nálunk is hatalmasan megnőtt az építőanyagok iránt.

Minden darab — érték

Ilyen körülmények között szinte minden darab téglát számít, jól kell sáfárkodni vele. Esetenként mégsem így történt. A hőmérsékletre érzékeny üzemben tavaly télen alszerűelték a nyersanyagvártó berendezést, azzal a céllal, hogy többet termelhessenek. A munkások miatti elmaradást azonban tetőzte az a tény, hogy a gép nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Végeredményben közel 4 millió darab téglával kevesebb készült az üzemben.

A faegykár, sajnos, még ma is rosszindulatú „kísérője” a téglagyárnak. Ugyancsak 4 millió darab téglát volt a faegykár okozta selejt a téglaiipari vállalatnál. Főleg a kazalozásnál károsodott az anyag, ahol pedig a technológiai előírások — csak akkor szabad kizárni a károsodott anyagot, ha már kellően megszáradt, s így

nem érzékeny a fagyra — betartásával megelőzhető volna a baj. Megjegyzendő, hogy a fenti jelentős termelési kiesés és kár ellenére felülősségre vonásra nem került sor.

Mikor lesz elegendő?

A termelés bővítése, az üzemek minél gyorsabb fejlesztése tehát sürgető kérdés. A Szegedi I-es téglagyár most születő rekonstrukciója és a szentesi gyár építése révén 51 millióval, tehát a jelenleginél több mint a felével emelkedik 1970-re a téglatermelés. A többi üzemben is szükség van azonban hasznos változtatásokra, elsősorban a szárítókápacitás bővítésére és korszerűsítésére.

A téglák zöme vidékünkön a téglaiipari vállalatok gyáraiból került ki. A termelési körülmények és a termékek általában megfelelőek a követelményeknek. Nagyon sok — rossz felszerelésből, hozzá nem értésből adódó — minőségi hiányosság írható viszont azoknak a termelőszövetkezeteknek a rovására, amelyek mint segédtüzemként működnek a téglagyárak mellett, mint a téglatermelés és a kereslet közötti szakadék megszüntetése, és a termelés időveljellegű tervezését, nem tudták megfelelő színvonalú törzsgárdát kialakítani.

Szigorú ellenőrzést!

A minőség mindenütt döntő kérdés, az építőiparban mégis talán nagyobb súlyt kap a minőség hiányosságai. Nem kell külön magyarázni, hogy miért.

Az általános vizsgálatok mellett az Építőipari Minőségvizsgáló Intézet szegedi állomása hatósági ellenőrzést is tartott a Csongrád megyei üzemekben. Megállapította többek között, hogy a téglaiipari vállalatoknál az előírt minőségvizsgálatoknak sok esetben nem tesznek eleget. Igen házasos a termékek osztályozása is, a minőségi bizonyítványok kiadása pedig formálissá vált. Hét termelőszövetkezet téglái is vizsgáltak az ellenőrzés során, s bizony ötnél a gyártmánya elégtelen bizonyítványt kapott. Baj volt már az alakokkal, mérettel is, de a legnagyobb hiányosság az volt, hogy a szilárdság messze alatta maradt a kívánalmaknak. Az ilyen hibák pedig már belátható időn belül is súlyosan megbosszulhatják magukat.

Senki sem vitathatja, hogy a téglagyártással jó szolgáltatást tehetnek a szövetkezetek. Anyagot teremtenek számára, ahol pedig a technológiai előírások — csak akkor szabad kizárni a károsodott anyagot, ha már kellően megszáradt, s így

Sajnos azonban — erre figyelmeztetnek a fenti adatok — tégláik gyakran gyengé minőségűek. Az is előfordult, hogy az ilyen téglát magas áron értékesítették. Ezeknek a közösségeknek intézkedni kell a minőség megjavítására. Hogy ez valóban így legyen, ahhoz a melléktevékenység engedélyezése és ellenőrzése terén nagyobb körültekintésre, ha kell, szigorúságra van szükség.

A jövőre gondolva

Csongrád megyében a földgázincs is felhasználásra kínálkozik, ezért lesz például földgáztüzelésű a Szeged I-es téglagyár alagút-kemencéje. A gáz jelenléte szintén hozzatartozik a vidék jó adottságaihoz, amelyek révén a „téglaimportos” évek után fokozatosan elérheti, majd túlszárnyalhatja a helyi szükségletek szintjét.

A mennyiség növelése, a minőségjavítás, választékjavítás mind olyan igények, amelyeknek hatékony intézkedésekkel kell elébe menni. S nemcsak a mára és holnapra, de a távolabbi jövőre is gondolva. Ezért szerepel például a vizsgálatok alapuló javaslatok között: gondos elemzés nyomán mielőbb meg kell kezdeni a meglévő öt éves terv téglagyári rekonstrukcióinak tervezését, előkészítését.

Símai Mihály

A pedagógiai szociológia a Szegedi Nyári Egyetem programjában

Ülést tartott a TIT Csongrád megyei szervezetének elnöksége

Szerdán délután Szegeden, a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat Kárász utcai helyiségében ülést tartott a társulat Csongrád megyei szervezetének elnöksége. A megjelentek dr. Ormos Pál megyei elnökhelyettes, köszöntötte, majd dr. Ágoston György egyetemi tanár tartott tájékoztatót a Szegedi Nyári Egyetem eddigi munkájáról és az 1968 évi előadássorozatról. A nyári egyetem 1964 óta mind nagyobb népszerűsége tesz szert, s előadásait egyre több külföldi pedagógus hallgatja. Különösen a Német Demokratikus Köztársaságból érkeznek népes csoportok, amelyek rendszeres részvételét szerződésben is rögzítették nemrégiben. Ugyancsak örömdetes a jugoszláviai hallgatók számának növekedése.

A Szegedi Nyári Egyetem 1968. évi programjának középpontjában a modern pedagógia egyik igen fontos és érdeme szerint eddig nálunk még nem vizsgált területe, a pedagógiai szociológia fog állni. E témakörben megvizsgálják majd a szociometriai kutatások eredményeit, a pályaválasztás kérdéseit. Emellett szó esik majd az ifjúságkutatás problémáiról is. Ez utóbbit témáról Való Péter, a KISZ Központi Bizottságának titkára tart referátumot, ezzel is jelezve, hogy a KISZ a jövőben az eddigieknél sokkal fontosabb munkaterületként tartja számon az ifjúságkutatást. Igen érdekes előadásnak ígérkezik az iskolai kétnyelvűség kérdéséről szóló beszámoló; ez különösen a külföldön — Jugoszláviában, Csehszlovákiában — tanító pedagógusok számára szolgál majd sok tanulsággal. Az ötnapos munkahét okozta közoktatási gondokat elemző előadás viszont igen friss keletű, hazai problémákat vet fel.

A moszkvai tanács küldöttségének látogatásai

A moszkvai városi tanács Budapesti tartózkodó küldöttsége, amelyet Vlagyimir Promiszlov vb-elnök vezet, tegnap, szerdán délelőtt meglátogatta az Ikarus-gyárat. Délután a Városházán az új városrendezési tervet mutatták be a moszkvai vendégeknek.

Új szakaszban a magyar — osztrák energiacsere

Új szakaszába érkezett a magyar — osztrák energiacsere-egyezmény eredményeként a két ország között épülő villamos távvezeték munkája. Az Országos Villamos Távfűtési Vállalat Horvátokimle község határában dolgozó 8-as számú építészeti csoportja a hétvégén hozzáfogtak a már felállított 30 méter magas oszlopokon a vezetékek szereléséhez. A rendkívül nehéz munka a 20—25 fokos hidegben sem szünetel. A 220 kilovoltos távvezeték építését az előírás szerint március 31-ig befejezik.

Fiatal tagok a pártban

Pártunk idén ünnepli alapításának félévszázados jubileumát. Mozgalmunk mai harcosai büszkén emlékeznek a bátor elődökről, akik negyedszázados üldöztetés közben teremtették meg a társadalmat és az országot átalakító politikai hadseregünk alapját. A felszabaduláskor néhány tízezer kommunista fogott a legális munkához. Ma a tagkönyvesre során csaknem hatszáz ezer párttag tekintett végig sorain és feladataira.

Ma tennivalóink a pártban belül és az egész társadalomban sem kisebbek, mint a régebbiek. A szocialista világrend és a kommunista világmozgalom ma is arra törekszik, hogy fokozza egységét, alakítsa a környezetét, szélesítse bázisát. Ennek pedig előfeltétele a proletárinternacionalizmus elveinek maradéktalan érvényesítése, s minden egyes párt eszmei-ideológiai összeforrottsága.

A magyar kommunista pártja e téren is jelentős eredményeket ért el. A hatszáz ezres tagság magja kipróbált, mozgalmunkban sok érdemet és tapasztalatot szerzett kommunistákból áll.

A párttagok általános műveltsége, a tagság politikai és szakmai felkészültsége, az érettségizettek és diplomát szerzettek aránya jobb, mint ez az arány az egész lakosságot tekintve. A párt évente egyenletesen, mintegy 3—3,5%-kal növekszik. Az 1967-es év — méltón a nagy politikai ünnephez — külön is terebélyesítette sorainkat: a párt IX. kongresszusának határozatát végrehajtva, a tagjelöltséget megszüntetve, több mint 35 ezer új párttag állt a szocializmus tudatos építőinek táborába. A tavaly felvett új tagok több mint 50 százaléka fizikai munkás.

A megnövekedett társadalmi-politikai feladatokhoz az a létszámban meggyarapodott gárda biztos alapot ad. S ha most a belső tennivalókról gondolkodunk, utalni kell rá: a párt ereje, politikai hatékonysága elsősorban nem a létszámtól, hanem az öntudat fokától függ. A kitűzött célokhoz felnőni, kommunistának lenni csak az eszmék és tettek szüntelen találkozásának folyamataiban lehet. A felvételt megelőző korábbi tagjelöltséget is azért törölhetjük el, mert a pártban megnőtt az aktivitás és a felelősség, erősödött a cselekvési egység, minimálisra csökkent a karrierizmus veszélye. A párt soraiba a mozgalmi, tömegszervezeti munkában már érdemeket szerzett emberek kerülnek, akik vállalják, mert megszokták a többletmunkát. Közöttük is elegendően tekintünk a KISZ-ből és a szakszervezeti munkából jött aktivistákra.

A már említett többszáz ezres kommunista magnak mégis fokozott a további felelőssége. A tömegszervezetekből, az ifjúsági mozgalmakból érkező fiatal párttagok közül alaposabb és hosszabb távlatú politikai munka vár az idősebb kommunistákra. Az évek során belépető fiatal párttag még viszonylag kisebb mértékben vették fel magát a korábbi harcok gazdag tapasztalataival, eszmei-ideológiai felkészültsége olykor még nem eléggé alapos. Az oktatás és a pártmegbízások sokrétű eszközeivel kell törekedni továbbnevelésükre, fejlesztésükre. Senki sem születik kommunistának, de azzá lesz, ha maga is erre törekszik, s ha vele is így foglalkoznak. A mai fiatalok adják a jövő politikai derékhatát. Ezért érdemes kötelességünk a fokozott és differenciált gondoskodás. S noha ebben az írásban mellérendelt szerepet kapott a párt létszáma: a fiatal termelőszövetkezeti pártszervezetekben, s a dolgozó nők között még ezt a mennyiségi követelményt is hangsúlyozni kell. Több dolgos és felkészült kommunistát vár a szocialista mezőgazdaság, több okos és talpraesett kommunista asszonyt a társadalom.

Az idei esztendő újabb jelentős feladatokat hozott. A pártunkívüliek és a rokonszenvezők szerte a világban figyelik újabb lépéseinket, tetteinket, várják a kommunista és munkáspártok tanácskozásának eredményeit. Nem kisebb a készülődés hazánkban sem. A párt szavára, intézkedéseire, útmutatására figyel a társadalom. Az öt éves terv harmadik esztendeje, új gazdaságirányítási rendszerünk bevezetése, mozgalmi évfordulónk és nemzetközi tanácskozásaink éppen ezért elsősorban a kommunistáktól kívánnak növekvő felelősséget. Soraink egységének fokozásával, a társadalom legfogékonyabb rétegeinek megszervezésével, s nem utolsósorban a szocialista építés és a szocialista világrendszer egymásra ható újabb sikereit.

JURMICS LÁSZLÓ

Milliók a levegőből

A fejméti mészakőbánya és az őrlőműből elszálló nagymennyiségű mészakőpor, a környéken több kilométeres körzetben leülepedt és sok kárt okozott a növényzetben, rontotta a levegőt, belepte a házak tetejét, a fák leveleit.

Több éves kísérlet után korszerű portalaníto berendezést építettek az üzembe,

s ezzel megoldódott a probléma. Az új porlelészívő berendezések — ciklonok, ventillátorok — évente mintegy 2000 tonna finom őrlémenyt költnek le, s ennek értéke milliókkal mérhető.

Ez most kereskedelmi forgalomba került: az így leköltött mészakőpor ugyanis háromnullás finomságú és keresett cikk a világpiacon.

Húszezer holddal több kenyérgabona

Megerősödtek az ő. zi vetések

A december végi és január eleji havazások az ország nagy részén 5—20 centiméteres védőlepellet borították be a mezőket, viszont a délkeleti tájakon — több megyére kiterjedő területen — a legutóbb beköszöntött mínusz 15—20 fokos hidegben „fáznak a vetések”.

Az őszi gabonák általában jól megerősödtek a tél beköszöntése előtt. A dús őszi árpa és a rozsvetéseket jó fizikai állapotban érte a tél. Ugyancsak előnyös, hogy a búza vetésterület nagy részét kitevő Bezostája fagy-tűrőse a hazai legjobb fajtaival vetették, hátrányos viszont, hogy a szigorú telet kevésbé tűrő olasz és francia intenzív búzapajtákból éppen a most hótakaró nélkül maradt délkeleti ország-részeket vetettek legtöbbször.

A gabonák telelésére azonban főleg a télvégi, koratavaszai nagy hőmérsékleti ingadozások veszélyesek.

A Mezőgazdasági és Élelmezésszügyi Minisztériumba érkezett zárójelentések szerint a kenyérgabona országos vetési előírányzatát 20 000 holddal teljesítették túl. 3,6 millió holdnyi őszi mélyszántási feladatokat a termelő üzemek kerekén 98 százalékra teljesítették. Országosan csupán 90 000 hold maradt szántatlan. Az idei teljesítés az utóbbi évtizedek eredményei között rekordnak számít. A felmérés utáni időszakban számos vidéken — még a múlt héten is — folytatták a mélyszántást így a tervezetthez képest tovább csökkent az amúgy sem lényeges lemaradás. (MTI)

A szövetkezeti dolgozók helyzete

A Szövetkezetek Országos Szövetsége és a Kereskedelmi, Pénzügyi és Véndéglátóipari Dolgozók Szakszervezetének vezetői — Szímai Jenő elnök és Ligeti László főtitkár részvételével — megvitatták az általános és foglalkozási szövetkezetek, s a szövetkezeti vállalatok mintegy húsz ezer dolgozójának élet- és munkakörülményeit.

A tanácskozáson megállapították, hogy a szövetkezeti dolgozók helyzete az elmúlt évben tovább javult, néhány területen azonban a kívánatonál lassabb az előrehaladás. A megbeszélés kiterjedt a gazdaságirányítás új rendszereinek bevezetésével összefüggő kérdésekre is. Megállapították, hogy a SZÖVOSZ, illetve a KPVOSZ fokozottabban kelljen a kollektív szerződések megvalósítását.